USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 12. května 2025 **odvolání obžalované Jany P.,** rozené F., narozené xxx, proti rozsudku Okresního soudu v Opavě ze dne 13. 1. 2025, č. j. 39 T 75/2024 - 426, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalované Jany P. **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Opavě ze dne 13. 1. 2025, č. j. 39 T 75/2024 - 426, byla obžalovaná Jana P. uznána vinnou přečinem křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2, písm. a) trestního zákoníku (dále jen „tr. zákoníku“) a odsouzena podle § 346 odst. 2 tr. zákoníku, § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k peněžitému trestu. Podle § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku byla stanovena výměra peněžitého trestu v počtu 40 denních sazeb s výší jedné denní sazby 1 000 Kč, tedy v celkové výši 40 000 Kč.

2. Proti rozsudku soudu I. stupně podala obžalovaná Jana P. v zákonné lhůtě odvolání, které směřovala proti všem výrokům. Písemně je odůvodnil její obhájce JUDr. Ervín Perthen, MBA tak (č. l. 437-439), že prý nepravdivě vypovídala o tom, kdo „vedl předsmluvní jednání“ s panem T. (když podle soudu byla u všech jednání ona, ač vypovídala, že určité úkony činila i její asistentka) a dále že prý nepravdivě vypovídala rovněž o možnostech uzavírání úvěrových smluv (zda mohl nebo nemohl dostat pan T. spotřebitelský úvěr či podnikatelskou zápůjčku). Z toho okresní soud vyvodil spáchání přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a uložil peněžitý trest 40 000 Kč.

3. Obžalovaná rozhodně nesouhlasí s tím, že by měla spáchat jakýkoliv trestný čin, proto podává odvolání. Je třeba uvést, že vypovídala celkem čtyřikrát ve třech různých řízeních týkajících se žalob o zaplacení z revolvingových podnikatelských zápůjček: 1) smlouva o revolvingové podnikatelské zápůjčce č. 9200094853 ze dne 15. 03. 2017, 2) smlouva o revolvingové podnikatelské zápůjčce č. 9200101803 ze dne 24. 08. 2017, 3) smlouva o revolvingové podnikatelské zápůjčce č. 9200117463 ze dne 30. 07. 2018. V napadeném rozsudku je pak v zásadě řešeno, zda obžalovaná smlouvu uzavírala sama, nebo zda tak činila její asistentka a dále zda mohl pan T. uzavřít smlouvu o spotřebitelském úvěru. Obžalovaná proto pro přehlednost srovná své výpovědi v těchto bodech. Je třeba si též uvědomit, že v civilním soudním řízení se obvykle soud dotazuje na to, co je předmětem sporu, v tomto případě tedy na konkrétní smlouvu, pokud není uvedeno jinak. Tedy pokud obžalovaná vypovídala v konkrétním případě určitým způsobem, tak odpovídala na to, na co byla dotazována a v kontextu předmětu konkrétního civilního řízení.

4. Obžalované je v napadeném rozsudku kladeno za vinu, že měla rozdílně uvádět, zda smlouvy sjednávala sama, nebo zda je sjednávala její asistentka. V jednotlivých řízeních (řazených chronologicky tak, jak výpovědi proběhly) k tomu obžalovaná uvedla:

Okresní soud v Opavě 107 C 30/2020 výpověď z 22.07.2021	Uváděla, že pan T. si našel PROFI CREDIT a „přišel za námi sám do kanceláře“. Údaje doplnila do formuláře a odeslala na centrálu.

Krajský soud v Ostravě 15 Co 222/2021 výpověď z 11.10.2021	Uvedla, že „žalovaný si nás našel, dostavil se do kanceláře“. Rovněž uvedla, že pokud používá množné číslo, má na mysli sebe a asistentku Veroniku P. Vše mu vysvětlovala ohledně smlouvy.
Okresní soud v Opavě 110 C 37/2020 výpověď z 14.07.2022	V rámci dotazu soudce uvedla, že údaje naklapala do programu do počítače a odeslala to, jinak se tam o tomto nijak nehovořilo.
Krajský soud v Ostravě 15 Co 188/2021 výpověď z 25.04.2023	V rámci této výpovědi na dotaz soudu vypověděla, že s panem T. 3 smlouvy sjednávala asistentka, ona byla u první a druhé smlouvy. S panem T. hovořila, něco slyšela i přes otevřené dveře, nestála za asistentkou, když se to přepisovalo do počítače. S panem T. měla dlouhé hovory a on jí říkal, že má dluhy na nájemném, na sociální a zdravotním pojištění. Řešila pak i to, když pan T. neplatil. Vysvětlila, že za kancelář byla odpovědná ona, asistentka byla spolupracující osoba a mluvila také obecně, jak se dělají úvěry.

5. Z uvedeného je zřejmé, že s panem T. přišla do kontaktu mnohokrát a opakovaně řešili jeho finanční problémy, které řešil právě podnikatelskými zápůjčkami. Není to tedy tak, že by pan T. třikrát přišel a dostal zápůjčku. Proces uzavírání smluv je mnohem náročnější proces a zahrnuje zejména telefonický kontakt s klientem, osobní návštěvu, zajišťování podkladových dokumentů vyžadovaných PROFI CREDITem, samotný podpis smluv, zapsání údajů do systému - pokud tedy jednotlivé části procesu činila i asistentka, je to zcela v souladu s tím, co obžalovaná vypovídala. Navíc ještě cca čtyřikrát žádal pan T. o zápůjčku, kterou nedostal a také obžalovaná měla na starost následnou kontrolu a hlídala splácení. Znamená to, že s panem T. byla v neustálém kontaktu. Význam „sjednávat smlouvu“ tak nelze chápat tak, že zájemce o zápůjčku přijde a vše se vyřeší při jediném kontaktu s jednou osobou, ale je to množství postupných úkonů, kdy některé činila i asistentka. Ostatně obžalovaná opakovaně hovořila o tom, že má na mysli sebe a asistentku, buď výslovně, i s uvedením jejího jména, nebo použitím množného čísla. Všechny smlouvy byly „psány“ na obžalovanou - ona tak byla odpovědná za jejich znění, za dodání podkladů apod., i když některé úkony činila i její asistentka. Je to obdobné, jako když například koncipient činí jednotlivé úkony za advokáta - ve finále ale jde o úkony advokáta. Je proto pochopitelné, jak o těchto smlouvách hovořila, když šlo o „její“ smlouvy. Obžalovaná tak nevypovídala nic, co by nebyla pravda.

6. Je nepochybné, že pan T. celkem ve 3 případech uzavřel smlouvu o revolvingové podnikatelské zápůjčce. V jednotlivých řízeních (řazených chronologicky tak, jak výpovědi proběhly) k tomu obžalovaná uvedla:

Okresní soud v Opavě 107 C 30/2020 výpověď z 22.07.2021	Byla mu nabídnuta možnost podnikatelského úvěru s tím, že musí doložit veškeré listiny (přiznání k dani, živnostenský list, OP). Měl několik úvěrů a ty měl vždy na zaplacení svých podnikatelských záměrů. U ní měl 3 úvěry. Důvod úvěru se uvádí do žádosti.
Krajský soud v Ostravě 15 Co 222/2021 výpověď z 11.10.2021	Pan T. nesplňoval podmínky pro spotřebitelský úvěr a jedinou možnost, jak získat peníze, byla podnikatelská zápůjčka, s čímž souhlasil. Přišel s tím, že dluží na sociálním a zdravotním pojištění. Předložil daňová přiznání, výpis z živnostenského rejstříku a výpis z účtu. Věděl, že uzavírá podnikatelskou zápůjčku a bylo mu to vysvětleno. Upřesnila, že v protokolu z 22.07.2021 je její výpověď zachycena nepřesně v tom smyslu, že podnikatel fyzická osoba může dosáhnout na spotřebitelský úvěr, pokud prokáže, že má dostatečný příjem.

Okresní soud v Opavě 110 C 37/2020 výpověď z 14.07.2022	Uvedla, že spotřebitelské úvěry u podnikatelů se dělají od určité doby, ale už neví od jaké. Řešil se tam konkrétní příjem pro konkrétní zápůjčku a že se musí dokládat zaplacení daně a neví, zda ji měl pan T. zaplacenou, už je to staré. Kdyby mu tenkrát šel udělat spotřebitelský úvěr, tak by ho s tím daňovým přiznáním měl.
Krajský soud v Ostravě 15 Co 188/2021 výpověď z 25.04.2023	Pan T. chtěl jenom podnikatelský úvěr, nic dalšího tam ohledně tohoto nezaznělo.

7. K tomu je třeba poukázat i na sdělení společnosti PROFI CREDIT Czech, a.s., ze dne 15. 12. 2023, které bylo adresováno policejnímu orgánu, že první dvě zápůjčky vůbec nesplňovaly podmínky pro spotřebitelský úvěr, protože typ hlavního příjmu byl příjem z podnikání. Až od března 2018 byl akceptován příjem OSVČ i jako hlavní příjem u spotřebitelského úvěru. To neznamená, že by pan T. spotřebitelský úvěr obdržel, kdyby o něj požádal, byla by posuzována jeho úvěruschopnost (při vědomí dvou předchozích podnikatelských zápůjček) apod.

8. Lze tedy uzavřít, že pokud panu T. byly nabídnuty revolvingové podnikatelské zápůjčky a ten si tyto zápůjčky vzal tři za sebou, tak fakt, zda mohl či nemohl získat spotřebitelský úvěr je irelevantní. Obžalovaná vypovídala konstantně, uvedla, že u podnikatelů šlo udělat spotřebitelský úvěr až od nějaké doby, kterou si nepamatovala a pokud jde o výpověď z 22. 07. 2021, tak ta je zachycena nepřesně, jak bylo vysvětleno ve výpovědi z 11. 10. 2021. Nutno dodat, že v rozporu s § 40 odst. 1 o.s.ř. nebyla výpověď z 22. 07. 2021 nahrávána, kdy soud jen uvedl, že to je z „důvodu technických možností" - obžalovaná tedy nemohla ovlivnit, jak byla její výpověď zachycena do protokolu, ani se s protokolem bezprostředně po své výpovědi seznámit a případně z pozice svědkyně podávat námitky proti protokolaci. V jednotlivých řízeních neříkala ohledně možnosti podnikatele vzít si spotřebitelský úvěr nic rozporuplného.

9. Obžalovaná neuvedla nepravdu o žádné okolnosti. Trestní řád navíc stanoví, že by muselo jít o okolnost, která má podstatný význam pro rozhodnutí. O nic takového v tomto případě nejde. V napadeném rozsudku konkrétně soud uvedl, že obžalovaná nepravdivě uvedla, že u smlouvy č. 9200101803 Marek T. nesplňoval podmínky pro spotřebitelský úvěr - to ale opravdu nesplňoval, viz sdělení společnosti PROFI CREDIT Czech, a.s., ze dne 15. 12. 2023, - nepravdivě uvedla, že určitě pan T. u smlouvy č. 9200094853 nedosahoval na to, aby dostal spotřebitelský úvěr - to ale opravdu nedosahoval, viz sdělení společnosti PROFI CREDIT Czech, a.s., ze dne 15. 12. 2023. Dále že nepravdivě uvedla u smlouvy č. 9200094853, že daňové přiznání vůbec neviděla, že „kdyby měl takový daňový základ, tak by mu vyšel příjem obrovský a úplně hravě by na tu spotřebitelku tenkrát dosáhl" - to je věta zcela vytržená z kontextu, protože při výslechu 14. 7. 2022 byla nejprve svědkyni předestřena informace, že panu T. vycházel příjem na 51 216 Kč měsíčně, ta informace ji překvapila, nicméně obratem vysvětlila, že smlouva, protože se týká roku 2017, je první zápůjčka a spotřebitelské úvěry u podnikatelů se dělají od určité doby, ale neřekne od které. Soudce odvětil, že to zjišťovat nebude a obžalovaná uvedla, že v té době nic jiného (než podnikatelskou smlouvu) udělat nešlo. Ale že s tím daňovým základem mohl pan T. klidně do banky, což nechápe, proč nešel. A až pak uvádí obžalovaná větu, kterou dal soud do skutkové věty v napadeném rozsudku, která se ovšem týká spíše toho, že si pan T. s takovým daňovým základem mohl zajít pro spotřebitelský úvěr do banky, kdyby chtěl. Následně měla nepravdivě uvést, že úvěry nesjednávala ona, ale všechny tři sjednávala její dcera P. Veronika - nicméně také uvedla, že ona byla u první a druhé smlouvy a všechny smlouvy byly „psané" na ni. S panem T. hovořila, něco slyšela i přes otevřené dveře, nestála za asistentkou, když se to přepisovalo do počítače. S panem T. měla dlouhé hovory a on jí říkal, že má dluhy na nájemném, na sociální a zdravotním pojištění. Řešila pak i to, když pan T. neplatil. Vysvětlila, že za kancelář byla odpovědná ona, asistentka byla spolupracující osoba a mluvila také obecně, jak se dělají úvěry. Hlavně však uzavření smlouvy není jeden úkon,

ale množství na sebe navazujících úkonů, kdy některé mohla činit asistentka, vždy ale jménem obžalované. Obžalovaná tedy neuvedla žádnou nepravdu, tím spíše nepravdivou okolnost mající podstatný význam pro rozhodnutí. Nestačí prostá citace z trestního zákoníku.

10. Nutno zdůraznit, že podle komentáře (Šámal Pavel a kol. Trestní zákoník. 3. vydání, Praha: C. H. Beck, 2023, s. 4339) platí, že „Svědek se samotným vyslovením hodnotících soudů nemůže dopustit nepravdivého sdělení.“ Pokud tedy obžalovaná cokoliv hodnotila, nemůže tím spáchat trestný čin křivé výpovědi. Trestný čin dle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku je úmyslným, ale o úmyslu soud v napadeném rozsudku hovoří toliko povrchně.

11. Obžalovaná má tedy za to, že žádný trestný čin nespáchala a měla být zproštěna obžaloby. S ohledem na to obžalovaná navrhla, aby Krajský soud v Ostravě podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu zrušil napadený rozsudek Okresního soudu v Opavě ze dne 13. 1. 2025, č. j. 39 T 75/2024-426 a podle § 226 písm. a) trestního řádu obžalovanou zprostil obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který je stíhána.

12. Odvolání bylo podáno včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odst. 1 tr.ř.), oprávněnou osobou [§ 246 odst. 1 písm. b) tr.ř.], a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 tr.ř.), neshledal ani jiných důvodů k jeho zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr.ř. nebo odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr.ř.

13. Z podnětu podaného opravného prostředku krajský soud přezkoumal dle § 254 odst. 1, odst. 3 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že odvolání obžalované není důvodné.

14. V řízení, jež rozsudku předcházelo, odvolací soud neshledal žádné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva na obhajobu. Nebylo tedy důvodu k jeho zrušení podle § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř.

15. Přezkoumáním napadeného rozsudku krajský soud zjistil, že se v něm okresní soud správně, logicky a přesvědčivě vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Rozvedl, které důkazy provedl, jak je hodnotil, jak se vypořádal s obhajobou obžalované a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Rozsudek netrpí podstatnými vadami a jeho odůvodnění svým obsahem odpovídá kritériím uvedeným v § 125 tr.ř. Nalézací soud provedl dostupné důkazy v rozsahu pro rozhodnutí nezbytném v souladu s § 2 odst. 5 tr.ř., čímž zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Provedené důkazy poté hodnotil ve smyslu § 2 odst. 6 tr.ř. při řádném uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. Dbal na to, aby byly stejně objasněny okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obžalované. V tomto směru krajský soud pochybení rozsudku soudu I. stupně, namítané odvolatelkou stran nesprávného zjištění skutkového stavu věci a nesprávné právní kvalifikace neshledal. Okresnímu soudu nelze vytknout, že by některý podstatný důkaz neprovedl, nebo že by hodnocení důkazů provedl v rozporu se zákonem či pravidly logiky. Vzhledem k tomu bylo možno odkázat na odůvodnění rozsudku nalézacího soudu, se kterým se krajský soud ztotožnil. Odvolací soud přitom respektoval hodnocení důkazů soudem I. stupně, jímž je ve smyslu § 263 odst. 7, věty poslední tr.ř. i vázán.

16. Krajský soud konstatuje, že většina odvolacích námitek je opakováním již uplatněné obhajoby obžalované v předchozích fázích trestního řízení, s nimiž se dostatečně vypořádal již nalézací soud. Proto odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, s nímž se ztotožnil.

17. Připomíná, že přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jako svědek před soudem uvede nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí. Obžalovaná byla v jednotlivých civilních řízeních vždy řádně poučena dle ustanovení § 126 odst. 1 o.s.ř. o tom, že musí vypovídat pravdu a nic nezamlčovat, přitom u jednotlivých výslechů uváděla naprosto odlišné verze, pokud jde o uzavírání

tří smluv o podnikatelské zápůjčce s Markem T. Dne 22. 7. 2021 (č. l. 296) po zákonném poučení uvedla, že „jsem mu sjednávala všechny úvěry“, dne 11. 10. 2021 (č. l. 252), že s žalovaným (Marek T.) uzavřela celkem tři smlouvy o podnikatelské zápůjčce…poté, co jsem do počítače zadala údaje…vše mu bylo z mé strany vysvětleno“. Dne 4. 7. 2022 (č. l. 184) opět po zákonném poučení uvedla, že „s T. sjednávala všechny úvěry, naklepala jsem to do programu do počítače a odeslala na centrálu“. Své výpovědi pak změnila dne 25. 4. 2023 (č. l. 206), kdy uvedla, že „byla ve vedlejší místnosti, všechny tři smlouvy s ním sjednávala její dcera jako asistentka“. Těmito citacemi jsou vyvráceny odvolací námitky, že obžalovaná hovořila v množném čísle, tedy o sobě a asistence, naopak užívala jednotné číslo a vyjadřovala se naprosto srozumitelně a jednoznačně. Svědek Marek T. pak vypovídal konzistentně a i u hlavního líčení (č. l. 421) potvrdil, že při jednání s ním mluvila za PROFI CREDIT Czech a. s. vždy paní P.

18. Bylo tak prokázáno, že obžalovaná jako svědkyně uvedla nepravdu o okolnostech, které měly podstatný vliv pro rozhodnutí v civilních řízeních (srovnej rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 4. 2023, č. j. 15 Co 188/2022-166, č. l. 193 – 199), přičemž usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 8. 2024, č. j. 15 Co 136/2024-314, bylo potvrzeno usnesení Okresního soudu v Opavě ze dne 3. 5. 2024, č. j. 138 C 31/2020-272, kterým byla povolena obnova řízení mj. z důvodu významných rozporů ve výpovědích Jany P.

19. Pochybení v právní kvalifikaci jednání obžalované proto shledáno nebylo a odkazuje na odůvodnění rozsudku okresního soudu. Obžalovaná jednala v úmyslu přímém, předvídaném v ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když byla opakovaně poučena, že jako svědkyně musí vypovídat pravdu, vědomě tak nečinila a naprosto změnila obsah své výpovědi.

20. Pokud jde o uložený peněžitý trest, dospěl krajský soud v rámci své přezkumné činnosti k závěru, že ani tento nelze považovat za nepřiměřeně přísný. Okresní soud věnoval dostatečnou pozornost hodnocení dosavadního způsobu života obžalované, zohlednil, že k její trestní minulosti již nelze vzhledem k zahlazení přihlížet. Přitěžující okolnosti u ní shledány nebyly.

21. Pokud s přihlédnutím k takto popsaným skutečnostem byl obžalované uložen alternativní peněžitý trest v celkové výši 40 000 Kč, sestávající se z 40 denních sazeb po 1 000 Kč, nebylo možno konstatovat, že by šlo o trest nepřiměřeně přísný. Jde o ekvivalent jejího čistého měsíčního příjmu, který pro ni není v žádném případě likvidační.

22. Uložená trestní sankce proto splňuje veškerá zákonná kritéria uvedená v §§ 37 - 39 tr. zákoníku.

23. Jelikož odvolání obžalované nebylo shledáno důvodným, bylo krajským soudem zamítnuto podle § 256 tr.ř.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je však možno podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odstavec 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odstavec 1 písmeno a) až m) trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch

nebo neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 12. května 2025

Mgr. Lumír Čablík v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Vrbíková.